

tydning ligeoverfor en mere end almindelig høi Landstand, har dog Vinteren og det meget tørre Foraar i en meget væsentlig Grad forringet den Bestyttelse, der ved den extraordinære Foranstaltning var skabt, idet Vinden ikke alene har formindsket disse Digers Høide, men endogfaa forvandlede adskilligt af det Land, der ligger indenfor, til mere at ligne en Flyvesandsørken end Agerjord. Den Omstændighed, der imidlertid væsentlig har foranlediget mig til nu at komme med Lovforslaget, er det ærede Udvalgs Betænkning. Jeg faae deraf, at man var uenig med mig om de Principer, der kunde være Tale om at gjennemføre i en almindelig Digelov, og selv om det tidligere maatte have stillet sig tvivlsomt for mig, hvorvidt jeg kunde benytte den almindelige Digelov som Grundlag, saa maatte jeg i alt Fald nu sige mig selv, at det vilde være umuligt, naar der viste sig saa betydelige Forskjelligheder i Opfattelsen mellem Ministeren og Udvalget, at lade denne Sag bero, til denne Uoverensstemmelse var hævet. Jeg skal slet ikke genere mig for at sige, at jeg naturligvis ogsaa meget godt har set, at den af mig i Digeloven foreslaaede Fremgangsmaade maatte vilde være for langsom og besværlig ligeoverfor Forholdene, saaledes som de foreligge paa Falster; men det kan ikke Andet end i høi Grad undre mig at høre det ærede Medlem udtale sig, som han har gjort, om det specielle Forslag, thi jeg maa være fuldstændig enig med den ærede sidste Taler i, at Forslaget netop synes at være bygget paa de Grundsætninger, som det ærede Udvalg ønsker at gjøre gjældende. Ikke alene har man ment, at man ikke burde give et saa almindeligt Digesystem som det, der er Tale om i mit oprindelige Lovforslag, men man har udtrykkelig nævnt de her paagjældende Landsdele som dem, hvor der kunde være Tale om at træffe extraordinære Foranstaltninger haade ved, at Høiden blev fastsat i Loven, at Staten paatog sig at yde et meget væsentligt Bidrag dertil med et muligt Tilskud fra Amtsreparationsfonden og endelig ved, som den sidste ærede Taler nævnte, at Amtet ogsaa blev delagtigt i Vedligeholdelsen. Det har været det, der for mig har slaaet Hovedet paa Sømmet, idet jeg troede i alt Fald i denne Retning at maatte befunde mig i Uoverensstemmelse med Udvalget, naar jeg formulerede mit Lovforslag omtrent efter de Regler, som Udvalget ønskede at se gjennemførte. At Rigsdagen bliver sluttet noget hurtigere, end det den Gang faae ud til, og navnlig at Finansloven er kommen til at foreligge noget tidligere, end der var Udsigt til, har affkåret mig Muligheden af at benytte den til at faae den fornødne Bevilling, saaledes som jeg ellers vilde kunne have gjort. Det ærede Medlem udtalte sig ikke om, hvad han egentlig havde at erindre mod Indholdet af dette Lovforslag, og jeg kan altsaa ikke udtale mig om, hvorvidt der kunde være nogen Anledning til at gjøre Forandringer i det; men vist er det, at

der ikke med Hensyn til den af Indenrigsministeren foreslaaede Fremgangsmaade er veist allermindste Tvivl eller har yttret sig nogen Uvillie i det andet Thing, hvor der sidder Repræsentanter fra de paagjældende Egne. Man har ønsket at faae Statskassens Bidrag gjort noget større og at faae Amtsreparationsfonden trukken ind med; man har ønsket at faae Amtet gjort delagtigt i Vedligeholdelsen. Alt det foreligger; men hvad angaar den Fremgangsmaade med Hensyn til Fordelingen af Byrden, som vil blive en Følge af Loven, har der ikke været veist den allermindste Tvivl om dens Hensigtsmæssighed. Man har anset den foreslaaede Fremgangsmaade baade som skiftet til at føre til det samme Maal, som en Landvæsenkommission kunde føre til, og til at gjøre det saa hurtigt, at man snarest muligt kunde faae Digerne opreiste, hvad der navnlig for Falsters Bedkommende maa siges at paatrænge sig med bydende Nødvendighed.

Madvig: Jeg ønskede at sige et Par Ord, for at det, der blev yttret af det ærede Medlem, der er valgt til Ordfører i det Udvalg, der har behandlet det almindelige Digelovforslag, ikke skulde blive opfattet, som om det var en Opposition, der reistes fra hint Udvalgs Side mod det Lovforslag, der nu er under Behandling. Jeg opfatter meget mere Sagen saaledes, at den høitærede Indenrigsministers Optræden med dette specielle Digelovforslag er en Bekræftelse af Rigtigheden af den Vej, som hint Udvalg er slaaet ind paa, og at den Omstændighed, at den høitærede Indenrigsminister er kommen til en Erkjendelse, som nærmer sig til Udvalgets, og det, at Udvalget har behandlet den almindelige Digelov paa en Maade, der afviger fra den høitærede Indenrigsministers tidligere Standpunkt, har gjort det nødvendigt for ham at fremkomme med dette Lovforslag. Smød det almindelige Digelovforslag, der blev forelagt af den høitærede Indenrigsminister, var jeg den, der reiste den stærkeste almindelige Opposition ved Iste Behandling, idet jeg udtalte, at den almindelige store Underjøgelse af hele Landets Digevæsen og dets Henlæggelse under en stadig Kontrol og Indvirkning fra Regeringens Side ikke forekom mig hensigtsmæssig, men at, hvis der krævedes noget Særligt, foranlediget ved den store Naturbegivenhed, der var foregaaet forrige Efteraar, maatte det tages for sig, medens det øvrige Digevæsen for hele Landet maatte ordnes ved den almindelige Lov. Hvad jeg den Gang udtalte, er ogsaa siden blevet Udvalgets Mening i det Hele, og kun i den Retning har jeg havt nogen Indflydelse; det øvrige Arbejde er udført med Dygtighed og Rundskab af de Medlemmer i Udvalget, som vare mere stiftede dertil end jeg. Nu tror jeg imidlertid, det er blevet erkjendt, at Lolland-Falster ikke kunde vente efter hin Lov, selv om Behandlingen af den var gaaet noget hurtigere frem. Jeg tror ikke, at det